

JAAERVERSLAG

Opvang van asielzoekers en Vrijwillige terugkeer 2012

fedasil
FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

Ce rapport est également disponible en français.

A concise version of this annual report is also available in English on our website.

Verantwoordelijke uitgever: Jean-Pierre Luxen, directeur-generaal | Redactieverantwoordelijke: Mieke Candaele | Redactie: Benoît Mansy, met Axel Delers, Tine Provoost, Lin Vanwayenbergh en Nicolas Vermeulen | Lay-out: Marthe De Clercq | Foto's: Fedasil | Vertaling: Oneliner en Fedasil Druk: Geers Offset (gedrukt op gerecycleerd papier) | Grafieken: situatie eind december 2012 (tenzij anders vermeld) | Alle rechten voorbehouden - Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of vermenigvuldigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever | Brussel, augustus 2013.

INHOUD

WOORD VAN MAGGIE DE BLOCK, STAATSSECRETARIS VOOR ASIEL EN MIGRATIE	5
VOORWOORD VAN JEAN-PIERRE LUXEN, DIRECTEUR-GENERAAL VAN FEDASIL	7
CHRONOLOGIE: 2012, EEN SCHARNIERJAAR	8
● OVER FEDASIL	10
<i>Opdracht, Personeel en organisatie, Budget, Europese projecten</i>	
OPVANG VAN ASIELZOEKERS	17
● <i>Aankomsten, Opvangcapaciteit, Bezettingsgraad, Profiel van de opgevangen personen, Niet-begeleide minderjarigen</i>	
● VRIJWILLIGE TERUGKEER	30
<i>Terugkeerders, Reïntegratiesteun, Financiering, Terugkeerbegeleiding, het Terugkeertraject</i>	
SUBSIDIES	38
EUROPEES VLUCHTELINGENFONDS	40
ADRESSEN VAN FEDASIL	42

Woord vooraf van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Mevrouw, Mijnheer,

De kentering of de knik in de curve, ademruimte of meer rust om te werken: het jaar 2012 zal voor altijd in onze herinnering blijven gegrift als het jaar waarin we het verschil hebben gemaakt.

Het jaar waarin de medewerkers van Fedasil samen met andere asielinstanties de opvangcrisis onder controle hebben gekregen door gemotiveerd en creatief te werken. En het jaar waarin elke asielzoeker met recht op opvang, weer een plek kreeg in het netwerk. Een situatie die veel menselijker is dan voordien het geval was. Zowel voor de asielzoekers als voor de personeelsleden van Fedasil en van de opvangpartners.

In 2012 is ook een recordaantal van 5656 mensen teruggekeerd via Fedasil en de partners. Ik ben daarover bijzonder verheugd, want vrijwillige terugkeer is en blijft de beste optie om te werken aan een waardevolle toekomst.

Het afgelopen jaar mocht Fedasil de heer Jean-Pierre Luxen verwelkomen als nieuwe directeur-generaal en begin 2013 is het directiecomité eindelijk volledig ingevuld geraakt. Zoals ik al schreef: 2012 was een memorabel jaar en ik ben ervan overtuigd dat iedereen die dit jaarverslag van Fedasil zal lezen, dit zal beamen.

2013 lijkt ook een bijzondere periode te worden. De uitdaging voor het beleidsdomein asiel, migratie en opvang en voor alle Fedasil-medewerkers is ongetwijfeld de kentering van 2012 te bevestigen.

Maar we moeten nog verder gaan. We moeten er, even gemotiveerd en hardwerkend, voor zorgen dat ons opvangsysteem de nodige flexibiliteit krijgt zodat we in de nabije maar ook in de verre toekomst een plotse, hoge toestroom van asielzoekers aankunnen. Mijn medewerkers en die van Fedasil werken hier zeer intens aan en doen al het mogelijke om deze doelstelling ook effectief te behalen.

Daarnaast is het moment aangebroken waarop Fedasil zich opnieuw kan toelagen op het verbeteren van de kwaliteit van de opvang, voor alle asielzoekers, maar vooral voor specifieke groepen die aparte noden hebben.

Ik wens alle medewerkers van Fedasil zeer hartelijk te danken voor hun inzet van de voorbije en van de komende jaren. Tijdens mijn bezoeken aan de opvangcentra of bijvoorbeeld aan de dispatching en het terugkeerloket heb ik, begin 2012, zelf gezien dat de asielcrisis veel energie geëist heeft van het personeel. Eind 2012 heb ik vastgesteld dat door de nieuwe situatie ademruimte gecreëerd is die iedereen ten goede komt: personeelsleden en asielzoekers. Ik kan voor 2013 alleen maar hetzelfde wensen!

Veel leesgenot,
Maggie De Block

Voorwoord van de directeur-generaal van Fedasil

Er heerst een nieuwe dynamiek in het Agentschap nu de zogeheten ‘opvangcrisis’ achter de rug is. Deze periode heeft niet alleen het hele agentschap getroffen, maar ook de partners en de meeste medewerkers.

Vandaag moet er niet meer overhaast en in noodsituaties gewerkt worden. Hierdoor vindt het Agentschap de professionele stabiliteit terug die vereist is om een kwaliteitsvolle dienstverlening en waardige opvang te bieden die beantwoorden aan de realistische ambities van ons land.

Nu we de opvang weer onder controle hebben, krijgen projecten die tijdens de crisis niet voldoende aan bod kwamen (eindelijk) opnieuw de volle aandacht in de komende jaren: de Europese programma’s, de specialisering van de opvang, de begeleiding van specifieke doelgroepen - in het bijzonder niet-begeleide minderjarigen - en een constructief en ambitieus terugkeerprogramma met een luik reïntegratie in het land van herkomst.

Naar de toekomst kijken betekent ook een nieuw managementplan maken voor Fedasil, zoals de wetgeving dat vraagt van elke manager van een overheidsdienst binnen de zes maanden na zijn indiensttreding. Het Agentschap beschikt voortaan over een voltallig directiecomité en werkt actief aan de uitvoering van het managementplan 2012-2018. We hebben een nieuwe visie geformuleerd of tenminste een visie die up-to-date is, alsook de waarden die eruit voortvloeien. De rode draad van deze visie is de centrale rol van Fedasil in de uitvoering van het regeringsbeleid en onze eindverantwoordelijkheid in een opvangnetwerk dat beantwoordt aan de noden. Het managementplan kreeg trouwens de titel "Bijdragen aan een globaal migratiebeleid ».

Op het moment dat u dit jaarverslag ontvangt, is Fedasil bezig met het aanpassen van het opvangnetwerk aan de instroom die onafgebroken daalt sinds half 2012 en aan de radicaal ingekorte verblijfsduur. De bezettingsgraad in de opvangstructuren gaat verder in dalende lijn. De komende maanden zal de uitdaging erin bestaan om het opvangnetwerk te reorganiseren zodat we, samen met onze partners, een structureel netwerk kunnen uitbouwen dat voorzien is op een onverwachte instroom.

De rode draad voor de komende jaren is niet meer de opvangcrisis maar de opvang zelf.

Elk jaarverslag bevat cijfers, maar wij hebben die tot een minimum beperkt en alleen de essentie meegegeven. Deze cijfers mogen echter in geen geval het vaak moeilijke parcours doen vergeten dat elke asielzoeker doorloopt tijdens zijn migratietraject.

Jean-Pierre Luxen

CHRONOLOGIE: 2012, EEN SCHARNIERJAAR

JANUARI

17 JANUARI Staatssecretaris Maggie De Block stelt in de Kamer haar beleidsnota over Opvang voor. “De uitdagingen zijn enorm. U kan wel niet verwachten van mij dat ik op enkele weken rechte trek wat al jaren scheefgroeit. Vergis u niet, ik ben ambitieus, maar ook realistisch.”

19 JANUARI De ‘Opvangwet’ ondergaat enkele belangrijke wijzigingen die in werking treden vanaf 31 maart (wet van 19.01.2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers). **28 JANUARI** Einde van de niet-toewijzingen. Behalve enkele EU-onderdanen die niet worden opgevangen, is er voor elke asielzoeker die opvang vraagt bij Dispatching, een plaats in het netwerk.

FEBRUARI

6 FEBRUARI Opening van nieuwe plaatsen in het FOI van Retie. Een federaal opvanginitiatief (FOI) bestaat uit één of meer individuele woningen en wordt opgericht in de buurt van een bestaand opvangcentrum, dat het FOI ook beheert. In de loop van 2012 worden nog FOI's geopend in Turnhout, Stavelot, Deurne en Borlo. **14 FEBRUARI** Staatssecretaris Maggie De Block bezoekt het Klein Kasteeltje en de Dispatching van Fedasil.

MAART

12 MAART In een persbericht benadrukt Maggie De Block dat ze de vrijwillige terugkeer zoveel mogelijk wil aanmoedigen. **16 MAART** Asielzoekers die in Vlaanderen wonen moeten niet langer een inburgeringscursus volgen. **23 MAART** De ministerraad keurt een lijst van veilige landen goed: Albanië, Bosnië, Macedonië, Kosovo, Servië, Montenegro en Indië. De versnelde procedure voor asielzoekers die afkomstig zijn uit deze 7 landen, treedt op 1 juni in werking.

APRIL

19 APRIL Een team Fedasil-medewerkers informeert de Roma in het Noordstation over de mogelijkheid om vrijwillig terug te keren. Vier gezinnen beslissen om vrijwillig terug te keren naar hun land.

25 APRIL Staatssecretaris Maggie De Block is aanwezig bij de inhuldiging van de ‘Caricole’, een nieuw gesloten centrum in Steenokkerzeel dat beheerd wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken.

MEI

2 MEI Fedasil viert zijn tienjarig bestaan en organiseert een fotowedstrijd voor de federale opvangcentra. **13 MEI** Agressie-incident in het opvangcentrum van Arendonk. Ook in andere opvangcentra vinden de weken nadien ernstige incidenten plaats. **14 MEI** Fedasil opent een derde observatie- en oriëntatiecentrum (OOC) voor niet-begeleide minderjarigen: in Sugny zijn vanaf nu 14 plaatsen beschikbaar. **14 MEI** Fedasil start met een evaluatiesysteem voor bewoners in de de federale centra. Hiermee peilt Fedasil naar de tevredenheid van de bewoners over hun verblijf in het opvangcentrum. **15 MEI** Fedasil herziet de reïntegratiesteun voor migranten die vrijwillig terugkeren naar hun land van herkomst. De toekenning hangt af van het statuut van de kandidaat-terugkeerder. **29 MEI** België beslist, in het kader van het hervestigingsprogramma (resetlement), om in de loop van 2013 100 vluchtelingen op te vangen.

JUNI

1 JUNI Fedasil organiseert busreizen voor migranten die vrijwillig terugkeren naar de Balkan. Fedasil neemt deze taak over van de Dienst Vreemdelingenzaken. **7 JUNI** Fedasil lanceert zijn officiële Facebookpagina (www.facebook.com/Fedasil) **15 JUNI** Fedasil lanceert een gratis telefoonnummer (0800/327 45) en een terugkeerloket op de Dispatching voor migranten die vrijwillig willen terugkeren. **20 JUNI** Op Wereldvluchtelingendag 2012 lanceert Fedasil samen met enkele partnerorganisaties de campagne 'Refugee for a day'. **22 JUNI** Staatssecretaris Maggie De Block dient op de ministerraad een wetsvoorstel in om ongegronde meervoudige asielaanvragen te beperken. **28 JUNI** De stad Brussel opent een vreemdelingenloket binnen de muren van het Klein Kasteeltje.

JULI

16 JULI Staatssecretaris Maggie De Block stelt Jean-Pierre Luxen voor als de nieuwe directeur-generaal van Fedasil.

AUGUSTUS

1 AUGUSTUS De instructies van Fedasil over het vertrek uit de opvangstructuren en de verlenging van de materiële hulp, treden in werking. Vanaf 1 augustus volgen asielzoekers een terugkeertraject. In 4 centra van Fedasil worden 'terugkeerplaatsen' ingericht. **31 AUGUSTUS** Het noodopvangcentrum van het Rode Kruis in Bastogne sluit de deuren.

SEPTEMBER

9 SEPTEMBER Het Time-outproject gaat van start. De eerste minderjarigen worden doorgestuurd naar de gespecialiseerde opvangplaatsen in Sint-Truiden.

OKTOBER

10 OKTOBER: Incident in het opvangcentrum van Bovigny (Gouvy), een bewoner valt enkele personeelsleden aan. **14 OKTOBER** Samen met enkele partnerorganisaties start Fedasil met een evaluatie van het opvangmodel in 2 fasen. **22 OKTOBER** Omwille van de budgettaire context mag het personeelskader van Fedasil maar voor 94% worden ingevuld. Hierdoor kunnen er minder personeelsleden worden aangevraagd. **29 OKTOBER** In De Standaard verschijnt een interview met Jean-Pierre Luxen: 'Fedasil is klaar voor de winter'.

NOVEMBER

9 NOVEMBER Naar aanleiding van verschillende incidenten in de centra, richt Fedasil een werkgroep op die op zoek gaat naar oplossingen op korte termijn. Voor de directie komt de veiligheid van het personeel en de bewoners op de eerste plaats. **29 NOVEMBER** Het noodopvangcentrum van het Rode Kruis in Weelde sluit de deuren.

DECEMBER

1 DECEMBER Op werelddaidsdag organiseert Fedasil preventie- en sensibiliseringsacties voor asielzoekers. **7 DECEMBER** Het opvangcentrum van Florennes viert zijn twintigste verjaardag. In 1992, tijdens een crisisjaar, besliste de regering om tijdelijk een tweede opvangcentrum te openen, ter uitbreiding van het Klein Kasteeltje. **18 DECEMBER** Staatssecretaris Maggie De Block stelt vast dat de gemiddelde doorlooptijd van nieuwe asioldossiers op 101 dagen is gebracht. Dit is het resultaat van de efficiëntere werking van de verschillende diensten. **20 DECEMBER** Asielzoekers worden niet langer opgevangen in hotels.

OVER FEDASIL

Opdracht, Personeel en organisatie, Budget, Europese projecten

10

OPDRACHT

Het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil) is een instelling van algemeen belang die werd opgericht in 2002 en die sinds december 2011 onder het toezicht staat van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, mevrouw Maggie De Block.

Fedasil is belast met de opvang van asielzoekers en andere doelgroepen. Fedasil staat in voor de kwaliteit en gelijkvormigheid binnen de verschillende opvangstructuren. Daarnaast coördineert Fedasil de verschillende programma's voor vrijwillige terugkeer vanuit België.

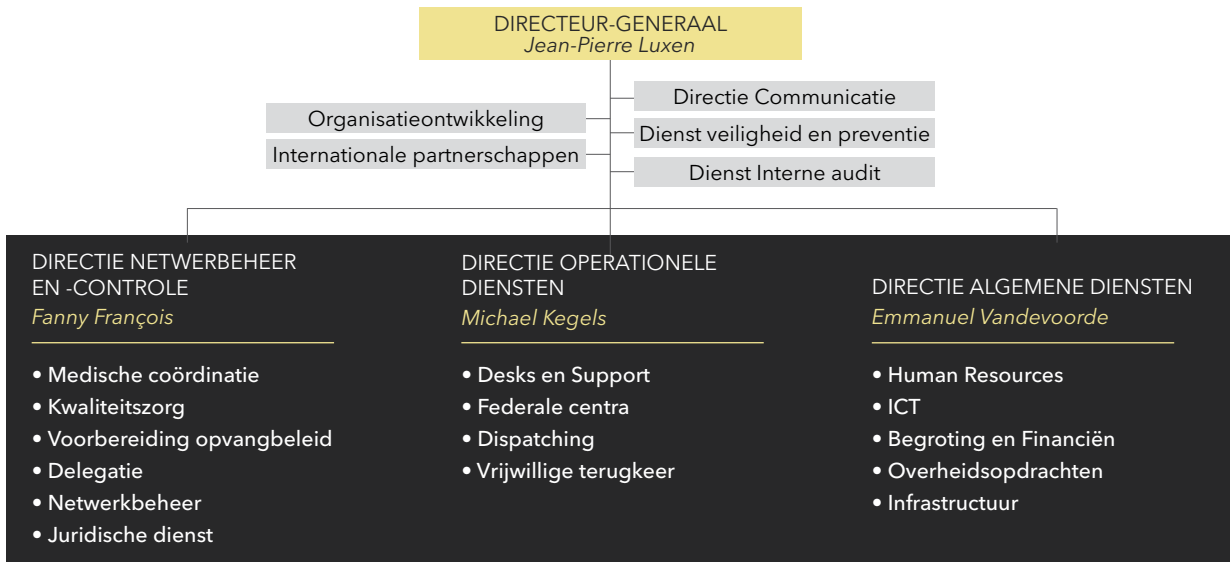
PERSONEEL EN ORGANISATIE

Eind 2012 stelde Fedasil 1.293 mensen tewerk, goed voor 1.129,5 voltijdse equivalenten (VTE). De medewerkers van Fedasil werken in een van de 19 opvangcentra (902,1 VTE in totaal), op de hoofdzetel, bij de dienst Dispatching of in een van de vier regionale bureaus (207,4 VTE in totaal).

Het directiecomité van Fedasil is het beslissingsorgaan van het agentschap en bestaat uit vier directeurs die een managementfunctie uitoefenen. Op 16 juli 2012 werd Jean-Pierre Luxen aangesteld als directeur-generaal van Fedasil. Fanny François, directeur Netwerkbeheer en -controle, had de functie van directeur-generaal ad interim waargenomen sinds maart 2010. Michael Kegels is directeur Operationele diensten. In 2012 was de functie van directeur Algemene Diensten vacant (in april 2013 kwam Emmanuel Vandevoorde in dienst).

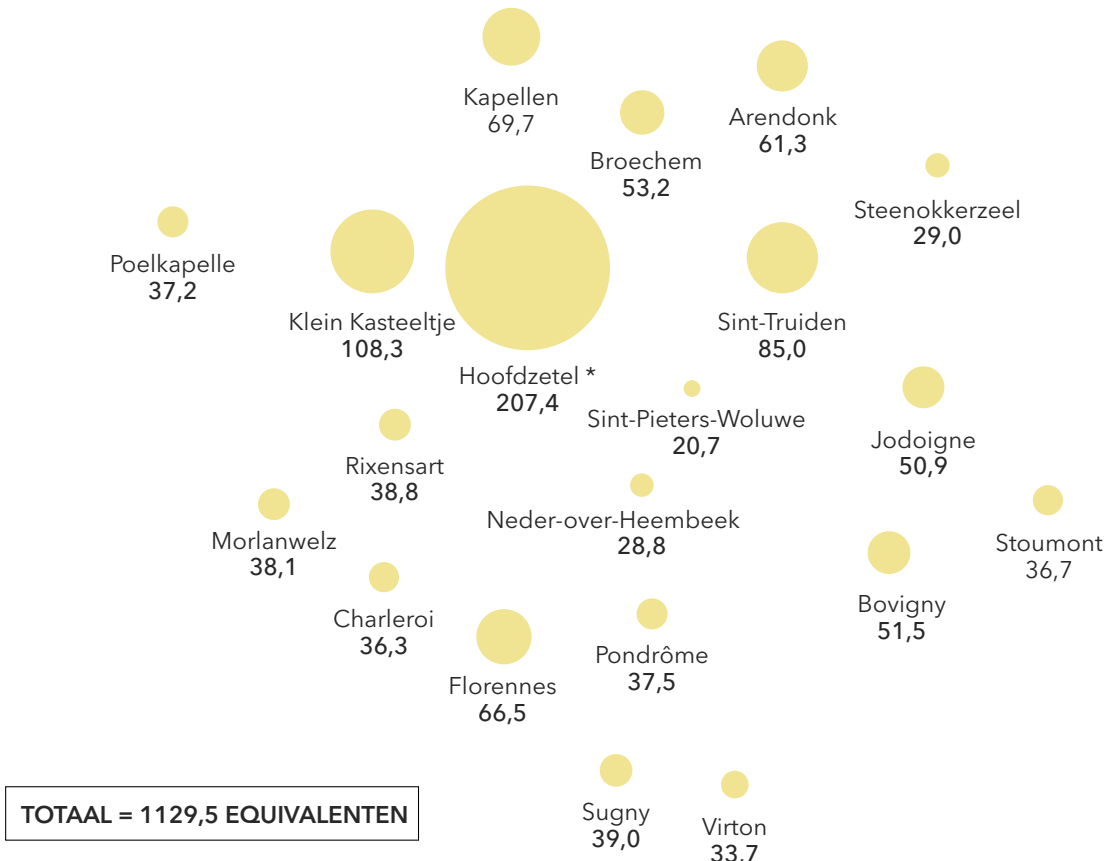
Organigram Fedasil

Situatie op 1 juli 2013

Aantal voltijdse equivalenten (eind 2012)

* Dispatching, regionale bureaus en ICT-coördinatoren inbegrepen.

Opvangcentrum van Florennes © Fedasil/Layla Aerts

BUDGET

In 2012 bedroegen de inkomsten van Fedasil in totaal 394.398.136 euro, als volgt verdeeld:

- Federale dotatie: 389.165.000 euro
- Bijdrage van het Europees Vluchtelingenfonds en het Europees Terugkeerfonds: 3.586.026 euro
- Subsidie RVA: 1.027.547 euro
- Diverse eigen inkomsten: 619.564 euro

In vergelijking met 2011 is de federale dotatie die in 2012 aan Fedasil werd toegekend, verhoogd met 41,8 miljoen euro.

In 2012 bedroegen de uitgaven van Fedasil in totaal 381.617.875 euro, als volgt verdeeld:

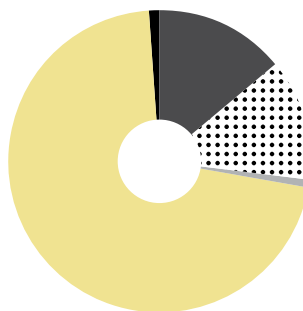
- Personeelskosten: 59,1 miljoen euro.
- Werkingskosten 47,1 miljoen euro, die de volgende uitgaven dekken:
 - Huur, lasten, onderhoud en herstellingen: 9.224.929 euro
 - Kantoorkosten: 927.253 euro
 - Kosten van bekendmaking, publiciteit: 90.628 euro
 - Betwistingen: 1.475.519 euro
 - Financiële lasten: 38.587 euro
 - Overige prestaties en werken van derden: 343.788 euro
 - Terugbetaling personeel Defensie: 246.880 euro
 - Kosten verbonden aan de huisvesting van asielzoekers: 18.775.090 euro
 - Medische kosten voor asielzoekers: 15.936.120 euro
- Investeringsuitgaven: 2,2 miljoen euro.
- Uitgaven ten gunste van derden 268 miljoen euro: subsidies betaald voor de financiering van de opvang van asielzoekers in andere structuren en het vrijwilligeterugkeerprogramma. In 2012 werden die subsidies als volgt verdeeld: 57% voor het Rode Kruis en voor de andere ngo-partners die bij de opvang betrokken zijn, 40% voor de

OCMW's (LOI's), 2% voor ngo's in het kader van het vrijwilligeterugkeerprogramma en 1% voor gemeenten met een opvangcentrum op hun grondgebied.

- Uitgaven van organisaties die een project uitvoeren met de steun van het Europees Vluchtelingenfonds (EVF) en het Europees Terugkeerfonds: 4,6 miljoen euro. Vermits Fedasil in België verantwoordelijk is voor het beheer van het EVF, beschikt het Agentschap over alle financiële middelen die de Europese Unie hiervoor aan België toekent.

De opdracht van bedrijfsrevisor bij Fedasil voor het begrotingsjaar 2012 werd toegewezen aan KPMG. KPMG heeft verklaard dat de rekeningen van het Agentschap, afgesloten op 31 december 2012, werden opgesteld overeenkomstig de normen en wetgeving waaraan Fedasil onderworpen is.

Uitgaven (2012)

	%
● Personeel	16
⊕ Werking	12
● Investerings	1
● Uitgaven voor derden	70
● Europese fondsen	1

EUROPESE PROJECTEN

De Europese Unie streeft naar een gemeenschappelijk Europees asielstelsel tegen 2014. Het ligt dus voor de hand dat Fedasil zich meer en meer inzet voor projecten op Europees niveau, rond verschillende thema's: opvang, vrijwillige terugkeer, begeleiding bij de reïntegratie in het land van herkomst en hervestiging van vluchtelingen.

Zo is Fedasil lid van Enaro (European Network of Asylum Reception Organisations) en van EPRA (European Platform of Reception Agencies), twee netwerken van organisaties bevoegd voor de opvang van asielzoekers in verschillende Europese landen. Beide programma's vullen elkaar aan. Enaro legt het accent op de uitwisseling

van goede praktijken tussen de medewerkers op het terrein. EPRA is een forum dat vooral gericht is op de strategische aspecten van de opvang, om de nationale beleidsmaatregelen en het Europees beleid te kunnen verrijken.

Het ERI-project (European Reintegration Initiative), waar Fedasil aan deelneemt, is gestart halfweg 2012 voor een periode van 18 maanden. De vijf deelnemende lidstaten willen gezamenlijk de reïntegratie in verschillende terugkeerlanden begeleiden (Rusland, Azerbeidzjan, Afghanistan, Pakistan, Irak, Nigeria en Marokko) en de Europese terugkeerprogramma's harmoniseren.

Gespecialiseerde opvang in de centra

Michael Kegels is sinds mei 2009 directeur van de Operationele diensten van Fedasil.

Wat houdt het 'doelgroepenbeleid' precies in?

In totaal wordt 80% van de opvangplaatsen in de centra van Fedasil voorbehouden voor de 'algemene' opvang van asielzoekers en 20% voor een meer gespecialiseerde opvang. In het kader van ons 'IP4'-project zetten we minder personeel in voor basisactiviteiten zodat meer medewerkers kunnen worden ingeschakeld om specifieke doelgroepen op te vangen: (autonome) niet-begeleide minderjarigen, tienermoeders, personen die medische zorg nodig hebben, minderjarigen die geen asiel aanvragen enz. Die reorganisatie werd in 2012 afgerond.

Wat zijn de praktische resultaten van dit beleid?

Die gespecialiseerde aanpak werkt. Ons 'time-out'-project bijvoorbeeld, op maat van niet-begeleide minderjarigen bij wie de begeleiding niet van een leien dakje loopt. De jongere wordt tijdelijk doorverwezen naar een specifieke opvangplaats in het opvangcentrum van Sint-Truiden. Dankzij deze 'time-out' kunnen we het aantal incidenten en disciplinaire transfers terugschroeven. Een ander voorbeeld: we beschikken over een inventaris van alle opvangplaatsen voor personen die medische zorg nodig hebben. Die plaatsen worden opgelijst en gerangschikt volgens een twintigtal specifieke situaties. Wanneer bijvoorbeeld een asielzoeker in een rolstoel zich aanbiedt bij Dispatching, kunnen we hem of haar rechtstreeks doorverwijzen naar het centrum dat onmiddellijk een aangepaste begeleiding kan aanbieden.

Welke aanpak is er voor de doelgroep 'personen met psychologische problemen'?

Dat is het enige aspect van ons specialisatiebeleid dat we nog verder moeten uitwerken. Omwille van de besparingen hebben we ons project voor een aangepaste opvang

van bewoners die moeilijk functioneren in een collectief systeem, maar niet in aanmerking komen voor plaatsing in een psychiatrische instelling, moeten uitstellen. Uitstel betekent evenwel geen afstel en het agentschap hoopt dit project alsnog te kunnen realiseren wanneer de middelen daarvoor vrij komen. De gebeurtenissen van de afgelopen maanden hebben ons ook verplicht om meer middelen te besteden aan ons actieplan om agressie in de centra aan te pakken.

Naast die specialisatie reorganiseerde Fedasil ook zijn basisactiviteiten.

De bedoeling is om de opvang in de verschillende federale centra te harmoniseren. En dan willen we niet dat onze centra perfecte klonen van elkaar worden, maar wel dat ze dezelfde richtlijnen volgen. In 2012 stippelden we al een algemeen begeleidingstraject voor onze bewoners uit. Het doel daarvan is om iedere asielzoeker eenzelfde kwaliteitsvolle begeleiding te bieden, ongeacht het centrum waar hij of zij verblijft.

Iedere bewoner zal dus hetzelfde traject volgen?

De begeleiding die een bewoner tijdens zijn volledige verblijf krijgt, omvat een aantal sleutelmomenten. We onderscheiden daarbij drie verschillende fasen: de 'aankomst', het 'verblijf' en het 'vertrek' uit het opvangcentrum. Voor iedere fase stellen we standaarddocumenten en checklists ter beschikking van het personeel van het centrum. Zo weten we bijvoorbeeld dat iedere bewoner binnen de 4 dagen alle nodige informatie krijgt over zijn of haar verblijf in het centrum, bij de medische dienst langsluipend, wordt ingelicht over een eventuele vrijwillige terugkeer en dat een individueel begeleidingsplan wordt opgesteld. We dringen ook aan op multidisciplinair overleg tussen maatschappelijk werkers, begeleiders en medisch personeel. Het werken in team, met verschillende professionals die elk hun eigen expertise hebben, maakt het mogelijk om een integrale begeleiding te verstrekken op maat van iedere bewoner.

Opvangcentrum van Morlanwelz © Fedasil/Layla Aerts

OPVANG VAN ASIELZOEKERS

***Aankomsten, Opvangcapaciteit, Bezettingsgraad,
Profiel van de opgevangen personen, Niet-begeleide minderjarigen***

AANKOMSTEN

In 2012 werden in België 21.461 assieldossiers ingediend (een dossier kan worden opgemaakt voor een alleenstaande of voor een gezin met kinderen), dat betekent een daling van 16% ten opzichte van 2011. Het gaat hier om de eerste daling sinds 2007, maar toch blijft de instroom groot in vergelijking met vorige jaren. We zien ook een toename van het aantal meervoudige aanvragen (dat wil zeggen aanvragen ingediend door personen voor wie al een - negatieve - beslissing werd genomen bij een vorige asielaanvraag): bijna 30% van de dossiers die werden ingediend in 2012 betreft een meervoudige aanvraag. Meer info op www.cgvs.be.

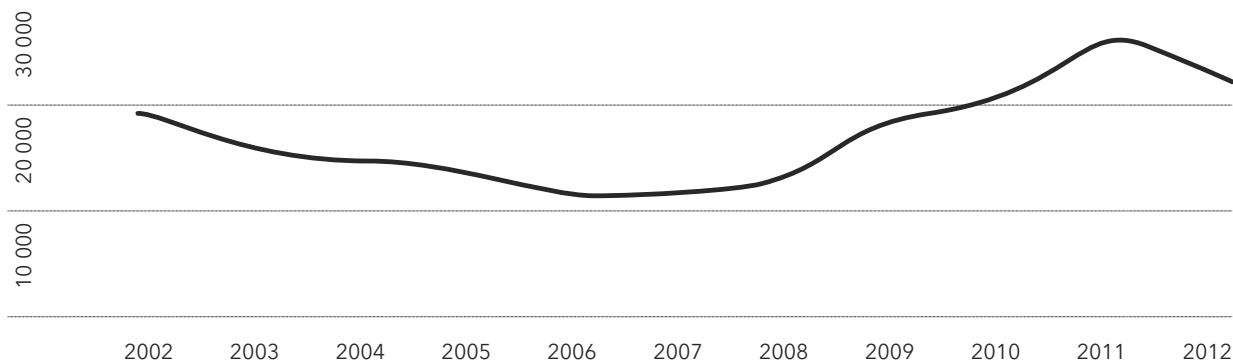
In 2012 meldden 29.975 personen zich aan bij de dienst Dispatching van Fedasil. De Dispatching is ondergebracht in de gebouwen van de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel en staat in voor de toewijzing van een 'verplichte plaats van inschrijving' (of 'code 207') die aangeeft welke structuur verantwoordelijk is voor de hulpverlening aan de asielzoeker.

22.589 personen werden door Dispatching doorverwezen naar een opvangstructuur van Fedasil of van een partner. 7.073 personen waren zogenaamde 'no show' asielzoekers: personen die niet op zoek zijn naar een opvangplaats of die al twee of meer asielaanvragen hebben ingediend en niet langer recht hebben op opvang.

In januari 2012 waren er nog nieuwkomers die een 'niet-toewijzing' kregen omdat er niet genoeg plaatsen beschikbaar waren, noch in het reguliere opvangnetwerk, noch in de noodopvang. Hoewel ze in principe recht hadden op opvang, kregen deze mensen geen code 207 en werden ze doorverwezen naar een OCMW, waar ze maatschappelijke steun konden aanvragen. Sinds eind januari 2012 zijn er geen niet-toewijzingen meer geweest, behalve voor enkele onderdanen van de Europese Unie. In totaal waren er 313 niet-toewijzingen in 2012, tegenover 4.314 in 2011.

Evolutie asielaanvragen (dossiers) in België

Bron: CGVS

Asielaanvragen (personen) (in 2012)

	TOEWIJZINGEN	NO SHOW	NIET-TOEWIJZINGEN	AANVRAGEN OPVANG BIJ DISPATCHING
Januari	2510	445	214	3169
Februari	2051	457	8	2516
Maart	1997	464	21	2482
April	1846	383	2	2231
Mei	1904	520	6	2430
Juni	1878	495	28	2401
Juli	2030	579	11	2620
Augustus	1829	636	9	2474
September	1737	765	12	2514
Oktober	1929	831	2	2762
November	1507	739	0	2246
December	1371	759	0	2130
2012	22 589	7073	313	29 975

OPVANGCAPACITEIT

Eind 2012 telde het Belgische netwerk voor de opvang van asielzoekers 23.989 plaatsen. De opvangcapaciteit bleef dus stabiel in 2012 (24.026 plaatsen eind 2011), na jaren van capaciteitsuitbreiding als gevolg van een tekort aan plaatsen sinds 2008.

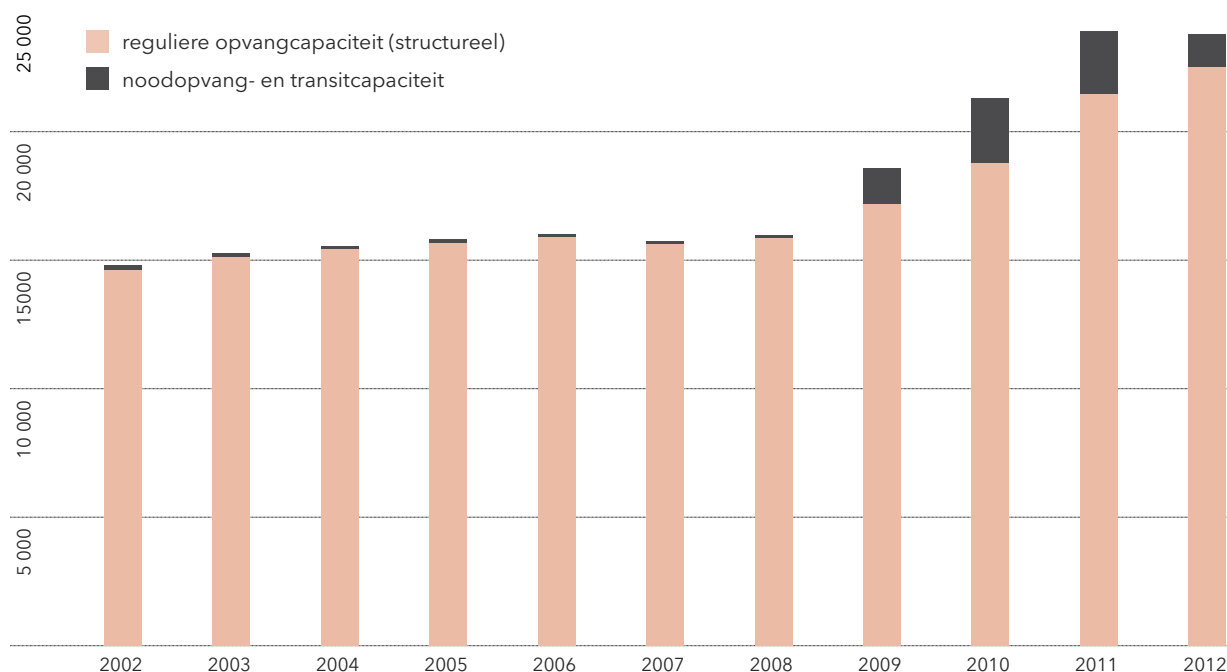
Fedasil is de beheerder van dit opvangnetwerk. Het Agentschap beheert zelf 5.281 plaatsen (22% van de totale capaciteit). De organisatie van de andere plaatsen wordt via overeenkomsten toevertrouwd aan partners: OCMW's (in de lokale opvanginitiatieven of LOI's), Rode Kruis, Croix-Rouge, ngo's (Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Ciré) en andere partners.

Eind 2012 bestond het netwerk uit 22.328 reguliere (of structurele) plaatsen, verdeeld over een zestigtal collectieve opvangcentra en over individuele woningen (elk 50% van de opvangcapaciteit). Het netwerk telt ook 1.361 noodopvangplaatsen (of transitplaatsen) en 300 'open terugkeerplaatsen'.

Ook al is het totale aantal opvangplaatsen stabiel gebleven in vergelijking met eind 2011, toch willen we vermelden dat in 2012 de noodopvangcentra van het Rode Kruis in Bastogne (550 pl.) en in Weelde (400 pl.) werden gesloten, en dat er 430 plaatsen bijkwamen in LOI's en 336 plaatsen in centra van Fedasil (meer bepaald via federale opvanginitiatieven, d.w.z. individuele woningen opgericht in de buurt van een bestaand opvangcentrum dat die plaatsen ook beheert.)

In 2012 kwam er een eind aan de opvang in hotels. Sinds 2009 werden asielzoekers ondergebracht in goedkope hotels omdat er niet genoeg plaatsen beschikbaar waren in het reguliere netwerk. Op het hoogtepunt van de 'opvangcrisis' verbleven 1.200 personen in een hotel. Begin 2012 verbleven nog een honderdtal mensen in hotels, voornamelijk niet-begeleide jongeren van wie een sterke twijfel bestond over hun minderjarigheid en die het resultaat van hun leeftijdstest afwachtten. Eind december 2012 kon Fedasil deze vorm van opvang beëindigen.

Evolutie opvangcapaciteit (Situatie eind december van elk jaar)

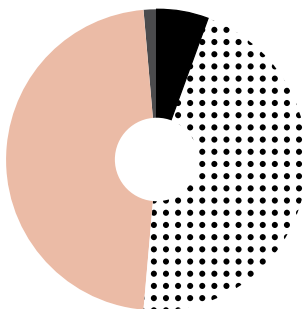
* de 300 open terugkeerplaatsen zijn inbegrepen.

Het opvangtraject in België verloopt in twee fasen: eerst verblijven de asielzoekers in een collectieve opvangstructuur (een centrum); vervolgens kunnen ze, na een verblijf van vier maanden en afhankelijk van het aantal beschikbare plaatsen, hun overplaatsing aanvragen naar een individuele woning waar ze meer autonomie genieten. Als een gevolg van de aanhoudende verzadiging van het opvangnetwerk werd dit systeem vanaf 2011 aangepast: nieuwkomers werden eerst tijdelijk opgevangen in een noodopvangcentrum en pas als er een plaats vrijkwam, stroomden ze door naar een collectief centrum. Fedasil schakelde dus over van een opvangmodel in twee fasen naar een model in drie fasen. Dankzij het dalend aantal aankomsten en de ingekorte verblijfsduur van de bewoners kon Fedasil in 2012 geleidelijk de noodopvangplaatsen sluiten en terugkeren naar een opvangmodel in twee fasen. Aan de noodopvang zou een definitief einde moeten komen in de loop van 2013. Door de invoering van het terugkeerttraject kwam er in 2012 wel opnieuw een derde fase bij: personen die een bevel hebben gekregen om het grondgebied, worden opgevangen in ‘open terugkeerplaatsen’ (zie ook blz. 37).

Opvangnetwerk: verdeling per aanbieder (eind 2012)

AANBIEDER	PLAATSEN	%
OCMW's (lokale opvanginitiatieven en noodopvang)	9 308	38,8
Fedasil (reguliere centra en noodopvang, OOC's, terugkeerplaatsen)	5 281	22,0
Croix-Rouge (reguliere centra en noodopvang)	4 537	18,9
Rode Kruis (reguliere centra en noodopvang)	2 177	9,1
Ciré	1 016	4,2
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	996	4,2
Samu social	400	1,7
Mutualités socialistes	127	0,5
Les Sept Lieues	56	0,2
Broeders van Liefde	50	0,2
Stad Gent	41	0,2
TOTAAL	23 989	100

Opvangnetwerk: verdeling volgens de opvangfase (einde 2012)

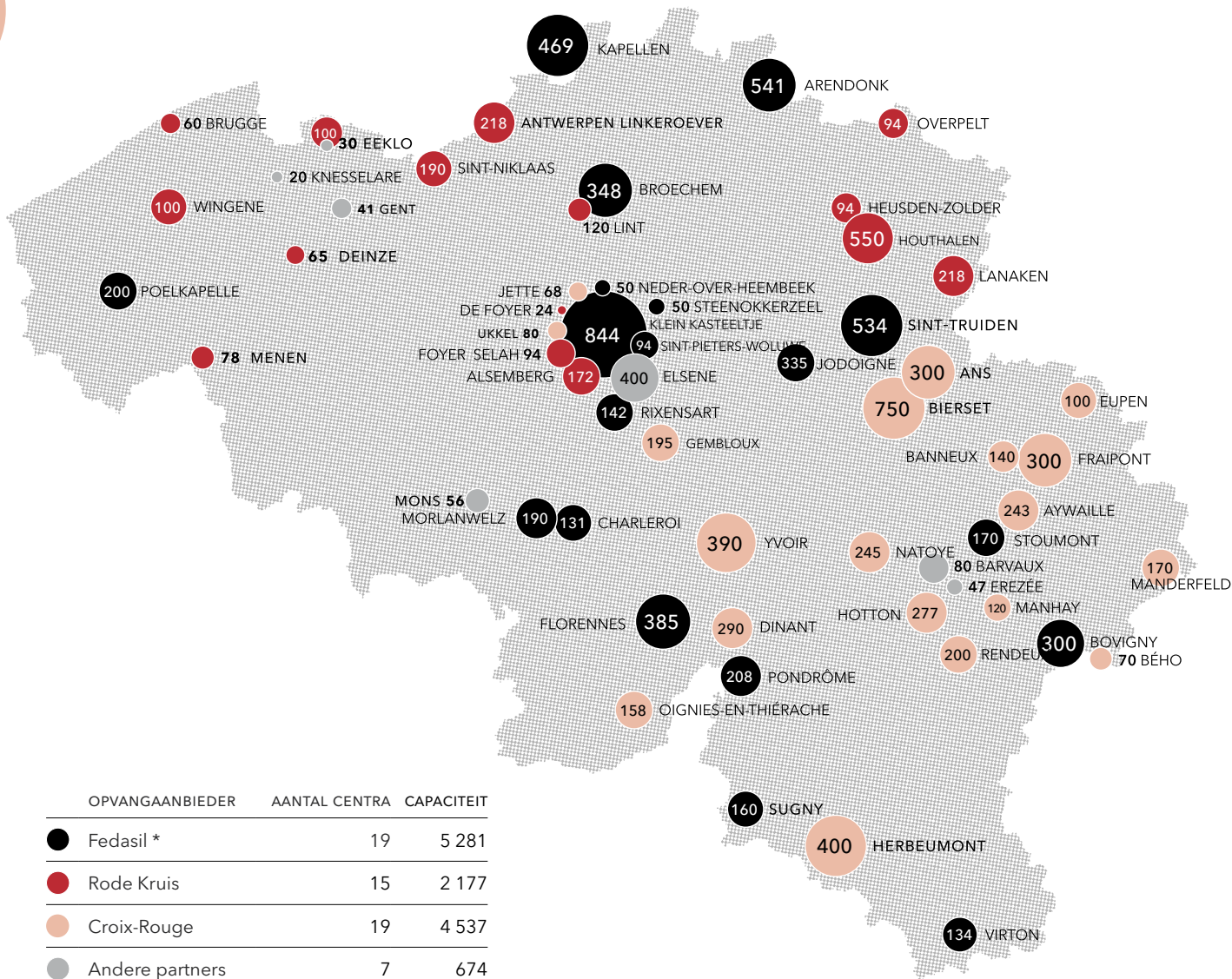

	PLAATSEN	%
● Noodopvang (of transit): Fedasil (Sint-Pieters-Woluwe, Klein Kasteeltje), Croix-Rouge (Gembloux), Rode Kruis (Houthalen), Samu social (Elsene), OCMW van Molenbeek	1 361	5,7
⊕ Opvang eerste fase (collectief verblijf): Fedasil, Croix-Rouge, Rode Kruis en centra van andere partners	11 018	45,9
● Opvang tweede fase (individueel verblijf): LOI's (OCMW's), Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Ciré	11 310	47,1
● Open terugkeerplaatsen: Fedasil-centra	300	1,3
TOTAAL	23 989	100

Opvangcentrum van Arendonk © Fedasil/Layla Aerts

Ligging van de opvangcentra (reguliere en noodopvang) (eind 2012)

* FOI's (Arendonk, Kapellen, Klein Kasteeltje, Pondrôme, Sint-Truiden) inbegrepen. Terugkeerplaatsen (Arendonk, Jodoigne, Poelkapelle, Sint-Truiden) inbegrepen. Klein Kasteeltje: 844 plaatsen waarvan 112 noodopvangplaatsen.

BEZETTINGSGRAAD

In de loop van 2012 zijn 22.589 personen binnengekomen in het opvangnetwerk (IN) en hebben 24.231 personen het opvangnetwerk verlaten (OUT), dit is een negatief saldo van 1.642 personen (IN/OUT).

Eind 2012 verbleven 21.382 personen in het opvangnetwerk. In een jaar tijd zien we een aanzienlijke daling van het aantal opgevangen personen (23.148 personen gehuisvest eind 2011).

Eind 2012 bedroeg de bezettingsgraad 89,1% (de bezettingsgraad vergelijkt de opvangcapaciteit met het aantal opgevangen personen). Voor het eerst sinds 2008 dook de

bezettingsgraad onder de drempel van 94%, een percentage dat wijst op een kritieke situatie. De totale capaciteit (100%) wordt nooit integraal benut omdat er altijd plaatsen zijn die tijdelijk niet kunnen worden gebruikt: doordat personen net aankomen of vertrekken, door werken of omdat bijvoorbeeld een gezin van 4 personen verblijft in een kamer met 5 bedden. Begin 2012 lag de bezettingsgraad nog dicht bij de 98%. Die daling van de bezettingsgraad zien we vooral vanaf mei 2012, doordat er meer personen vertrokken dan aankwamen.

In 2012 verbleef een asielzoeker naar schatting gemiddeld 11,2 maanden in het opvangnetwerk.

Evolutie bezetting opvangnetwerk (op het einde van elke maand in 2012)

	CAPACITEIT	BEZETTING	BEZETTINGS- GRAAD %	IN	IN (GEMIDDELDE PER WERKDAG)	OUT	SALDO IN/OUT
Januari	23 868	23 022	96,5	2 510	114	2 090	420
Februari	24 177	23 245	96,1	2 051	98	2 042	9
Maart	24 443	23 144	94,7	1 997	91	2 090	-93
April	24 592	23 053	93,7	1 846	97	1 605	241
Mei	24 510	23 202	94,7	1 904	106	2 090	-186
Juni	24 442	23 090	94,5	1 878	89	2 042	-164
Juli	24 236	22 979	94,8	2 030	92	2 202	-172
Augustus	24 166	22 671	93,8	1 829	83	2 209	-380
September	23 908	22 728	95,1	1 737	87	1 708	29
Oktober	23 784	22 138	93,1	1 929	84	2 519	-590
November	23 998	21 848	91,0	1 507	84	1 797	-290
December	23 989	21 382	89,1	1 371	81	1 837	-466
				TOTAAL	22 589	24 231	-1 642
Gemiddelde 2012	24 176	22 709	93,9		92		

Bezetting van het opvangnetwerk (eind 2012)

	CAPACITEIT	BEZETTING	BEZETTINGS- GRAAD %
Noodopvang (of transit)	1 361	835	61,4
Opvang eerste fase (collectief verblijf)	11 018	9 960	90,4
Opvang tweede fase (individueel verblijf)	11 310	10 391	91,9
Open terugkeerplaatsen	300	196	65,3
TOTAAL	23 989	21 382	89,1

WIJZIGINGEN VAN DE OPVANGWET

In januari 2012 onderging de ‘opvangwet’ enkele belangrijke veranderingen (wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers). Die veranderingen gaan vooral over de beperking van het recht op opvang vanaf de tweede asielaanvraag, de termijnen om de opvangstructuur te verlaten (einde van de materiële hulp) en de voorwaarden voor een verlenging van het recht op materiële hulp. De wet voerde ook een ‘terugkeertraject’ in om asielzoekers aan te moedigen om vrijwillig terug te keren (zie bladzijde 37).

De gewijzigde opvangwet stelt als principe dat het recht op materiële hulp geldt vanaf de indiening van de asielaanvraag en behouden blijft gedurende de hele asielpcedure. Indien na afloop van die procedure een negatieve beslissing wordt genomen, eindigt de materiële hulp wanneer de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, verstreken is. De verschillende situaties die het mogelijk maken om een verlenging van de materiële hulp te vragen blijven onveranderd, met één uitzondering: een verlenging van de hulp op basis van het afsluiten van een verbintenis voor vrijwillige terugkeer is niet langer mogelijk, omdat het ‘terugkeertraject’ werd ingevoerd. Fedasil heeft de toepassing van de wet verduidelijkt in richtlijnen, die door de opvangstructuren worden toegepast sinds 1 augustus 2012.

ACTIEPLAN VOOR HET BEHEER VAN INCIDENTEN

2012 werd jammer genoeg ook getekend door enkele ernstige agressie-incidenten in de opvangcentra. In mei kwam het in Arendonk tot een vechtpartij tussen twee bewonersgroepen, in oktober werden 3 medewerkers in Bovigny aangevallen door een bewoner met psychische problemen.

In 2012 meldden de 19 federale centra in totaal 351 incidenten, waarvan 88 als ‘zwaar’ werden gecategoriseerd. Hoewel dit geen grote stijging was in vergelijking met vorige jaren, tastten deze incidenten het welzijn van medewerkers en bewoners aan. Om dit probleem aan te pakken, stelde Fedasil eind 2012 een agressie-beheersplan op. Het uiteindelijke doel is het aantal incidenten te verminderen en de veiligheid in de centra te garanderen.

Bij dit actieplan zijn alle diensten, centra en opvangoperators betrokken. Het actieplan voorziet dan ook een reeks maatregelen die van toepassing zijn op het volledige opvangnetwerk. Bijvoorbeeld een aanpak voor bewoners met meerdere disciplinaire transfers, een uniform monitoringssysteem voor incidenten en een aanpassing van het regelgevend kader voor de sancties.

Hiernaast kwamen er ook maatregelen, specifiek voor de federale centra: opleidingen incidentenbeheer voor het personeel en een betere uitrusting met walkietalkies. In 2012 stonden 56 leden van de stressteams – 2 à 3 per centrum – klaar om hun collega’s op te vangen na een schokkende gebeurtenis op het werk.

PROFIEL VAN DE OPGEVANGEN PERSONEN

In het opvangnetwerk zijn meer dan honderd nationaliteiten vertegenwoordigd. De belangrijkste landen van herkomst van de asielzoekers zijn: Afghanistan, Guinee, de landen van de Kaukasus, Congo, de Balkanlanden. In 2012 zagen we een toename van Afghanen (16% van de opgevangen personen), in hoofdzaak alleenstaande mannen (jonge volwassenen of minderjarigen).

Fedasil en zijn partners vangen nog steeds vooral gezinnen op (56% van de bewoners), ook al steeg het aantal alleenstaande mannen in het netwerk in 2012 (31% van de bewoners eind 2012). Eén bewoner op drie is jonger dan 18 jaar, een minderjarige in gezinsverband of een niet-begeleide minderjarige.

De bewoners in het opvangnetwerk kunnen ook ingedeeld worden volgens hun administratief statuut. De meerderheid heeft een asielprocedure lopen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij vertegenwoordigen 2/3 van de opgevangen personen. Zoals voorzien in de 'opvangwet' (wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen) en andere bepalingen, worden ook andere categorieën van vreemdelingen opgevangen: personen die uitgeprocedeerd zijn maar die nog in een beroepstermijn zitten of die een verlenging van hun verblijf hebben aangevraagd, personen die een verblijfsvergunning

hebben gekregen maar nog recht hebben op opvang gedurende een overgangperiode, personen die wachten op een vrijwillige terugkeer enz. Alle opgevangen personen hebben recht op opvang en materiële hulp.

Minderjarigen in een OOC en personen in noodopvang werden niet opgenomen in de tabellen op blz. 25-26. In noodopvangcentra worden uitsluitend 'nieuwe' asielzoekers opgevangen.

Belangrijkste herkomstlanden van de opgevangen personen (eind 2012)

LANDEN	%
Afghanistan	15,8
Guinee	9,6
Rusland	9,5
Congo (DRC)	7,1
Servië en Kosovo	6,8
Syrië	3,1
Pakistan	2,9
Irak	2,8
Armenië	2,6
Albanië	2,5

Gezinssamenstelling (eind 2012)

Gezinnen 55,9%

Alleenstaande mannen 31,3%

Alleenstaande vrouwen 7,7%

Niet-begeleide minderjarigen 5,1%

Administratieve status van de opgevangen personen (2012)

	%
Personen met een lopende asielprocedure (DVZ, CGVS of RvV)	66,4
Personen in beroep bij de Raad van State	0,5
Personen met een verblijfsvergunning (erkende vluchtelingen, subsidiaire bescherming, geregulariseerden, ontvankelijke aanvraag voor medische regularisatie)	5,3
Uitgeprocedeerde personen die een verlenging van hun verblijfstitel hebben gevraagd of gekregen (waaronder personen met een lopende aanvraag voor een regularisatie om medische redenen)	9,1
Uitgeprocedeerde personen die nog recht hebben op opvang gedurende een overgangperiode	16,1
Gezinnen die illegaal in het land verblijven en die worden opgevangen in het kader van het KB van 24.06.2004	2,1
Bijzondere gevallen van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen	0,3

NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN

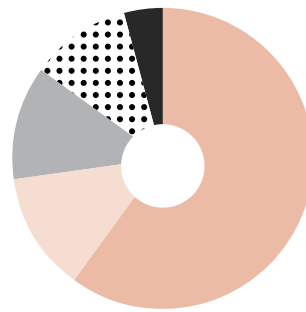
Minderjarigen die zonder ouder(s) of wettelijke voogd in België aankomen (niet-begeleide minderjarige vreemdelingen of NBMV) krijgen begeleiding en een opvangtraject op maat.

Zodra een NBMV in contact komt met de Dienst Vreemdelingenzaken of de politie, wordt de Dienst Voogdij (FOD Justitie) op de hoogte gebracht. Die dienst is verantwoordelijk voor het identificeren van de jongeren en het toewijzen van een voogd. In principe verloopt het opvangtraject voor NBMV in drie stappen. In een eerste stap worden de NBMV (al dan niet asielzoekers) opgevangen in een observatie- en oriëntatiecentrum (OOC). Er zijn drie dergelijke centra, rechtstreeks beheerd door Fedasil: in Neder-over-Heembeek (50 plaatsen), in Steenokkerzeel (50 pl.) en, sinds 2012, in een aparte vleugel van het opvangcentrum van Sugny (15 pl.).

Wanneer de minderjarige asiel aanvraagt, wordt hij of zij overgebracht naar een collectieve opvangstructuur in het netwerk van Fedasil (tweede stap, in totaal meer dan 1.000 plaatsen). Daar wordt hij of zij opgevangen en begeleid in specifieke afdelingen voor NBMV. Sommige plaatsen zijn voorbehouden voor meer autonome jongeren die meestal 17 jaar oud zijn en voldoende zelfredzaam. In een derde stap kan de jonge asielzoeker worden doorverwezen naar een meer individuele opvangstructuur in een LOI of een partnerorganisatie (in totaal 145 plaatsen). Vraagt de minderjarige geen asiel aan, dan voorziet de wet in een aangepaste opvang die in eerste instantie door de Gemeenschappen wordt ingericht.

Eind 2012 beschikten Fedasil en zijn partners over 1.310 opvangplaatsen op maat van NBMV. Hier verbleven 1.177 jongeren, dat is een bezettingsgraad van 90%. Het profiel van de opgevangen NBMV is de voorbije jaren grotendeels hetzelfde gebleven. Het gaat voornamelijk om jongens (84% van de jongeren die in 2012 werden opgevangen), meestal 16 of 17 jaar oud. De Afghanen zijn veruit de grootste groep (54% van de jongeren), gevolgd door de Guineeërs (14%). De andere NBMV die worden opgevangen in het netwerk zijn afkomstig uit Congo (4%), Marokko (3%) en Somalië (2%).

NBMV: opvangcapaciteit per aanbieder (eind 2012)

	%
Fedasil	60
OCMW's (LOI's - Lokale Opvanginitiatieven)	13
Rode Kruis	12
Croix-Rouge	11
Andere partners	4

Opvangcapaciteit voor Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdelingen (NBMV) (eind 2012)

AANBIEDER	CAPACITEIT	BEZETTING	BEZETTINGSGRAAD %
Fedasil			
OOO's	115	61	53
Plaatsen NBMV's	458	425	93
Plaatsen autonome NBMV's	210	192	91
Rode Kruis			
Plaatsen NBMV's	153	148	97
Croix-Rouge			
Plaatsen NBMV's	130	123	95
Transitplaatsen	12	12	100
OCMW's			
LOI's (tweede fase)	37	36	97
LOI's (derde fase)	135	126	93
Andere			
Broeders van Liefde	50	41	82
Les Sept Lieues	10	7	70
Mutualités socialistes	0	4	
Ciré	0	2	
TOTAAL	1 310	1 177	90

TIME OUT

Op 12 september 2012 ging het 'Time-out'-project voor Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdelingen (NBMV) van start. Time-out is gericht op situaties waarbij de samenwerking tussen de begeleiding en de jongere moeizaam verloopt of dreigt vast te lopen. Minderjarigen met gedrags- of emotionele problemen worden ingeschreven voor een zesdaags begeleidingstraject op verplaatsing, in het opvangcentrum van Sint-Truiden. De doelstelling is in de eerste plaats rust en afstand te creëren: de jongere krijgt tijd voor zelfreflectie.

Het uiteindelijke doel van het time-outtraject is een duurzame terugkeer van de jongere naar het centrum van oorsprong. Dit om een escalatie van disciplinaire maatregelen en transfers te vermijden. Op het einde van het traject wordt een hernieuwde begeleidingsovereenkomst opgesteld tussen de jongere en het centrum.

Alle niet-begeleide buitenlandse minderjarigen komen in aanmerking, behalve diegenen die gespecialiseerde hulp nodig hebben, zoals jongeren met drugsproblemen of psychische problemen. Zij worden doorverwezen naar andere gespecialiseerde instanties.

Het opvangmodel doorgelicht

Fanny François is sinds juni 2007 directeur Netwerkbijbehoeft en -controle bij Fedasil.

Het huidige opvangmodel wordt momenteel door Fedasil en zijn partners geëvalueerd. Waarom?

De wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (de ‘opvangwet’) voorziet in een tweetrapsmodel: de asielzoeker of vreemdeling wordt eerst opgevangen in een collectief centrum en stroomt daarna door naar een individuele woning. Het was hoog tijd om na te gaan of dit model in de huidige context nog relevant is.

Wat waren de gevolgen van de asielcrisis?

De afgelopen jaren werd het opvangnetwerk grondig gereorganiseerd. Door de verzadiging van het netwerk sinds de zomer van 2008 tot het begin van 2012, kon het opvangmodel niet normaal functioneren. Het aantal opgevangen personen nam in zes jaar tijd fors toe: het netwerk telde eind 2012 ruim 21.300 bewoners, tegenover minder dan 14.000 in 2007. Via transitopvang hebben we voor zoveel mogelijk asielzoekers een onderkomen gevonden. In september 2012 voerden we de ‘terugkeerplaatsen’ voor uitgeprocedeerde asielzoekers in. Al die elementen hebben een impact gehad op het opvangtraject.

Hoe ging u te werk bij de evaluatie?

Fedasil en zijn partners stelden allereerst een werkgroep samen. De bedoeling van de studiedagen die in oktober 2012 plaatsvonden, was om te luisteren naar de ervaringen van de medewerkers op het terrein met het opvangmodel en naar hun eventuele verbetervoorstellen. De aanbevelingen werden vervolgens voorgesteld aan het

Directiecomité van Fedasil en de eindevaluatie werd dit jaar aan onze staatssecretaris voorgelegd.

Om welke aanbevelingen gaat het?

De werkgroep heeft een dertigtal aanbevelingen op papier gezet. Soms gaat het om kleine aanpassingen die het beheer van het netwerk verbeteren, maar andere voorstellen houden een volledige herziening van het opvangmodel in. De algemene teneur tijdens de studiedagen was dat de opvangplaatsen beter moeten worden afgestemd op de noden van asielzoekers en dat een verdere specialisatie nodig is. Ik hecht persoonlijk vooral belang aan de aanbevelingen die verband houden met de individuele evaluatie van de noden van asielzoekers en de aanbevelingen met betrekking tot bewoners die overschakelen van materiële hulp naar financiële steun. Hoewel het huidige model voor verbetering vatbaar is, moeten we ook erkennen dat de praktische uitvoering van die aanbevelingen geen eenvoudige klus is.

En dat allemaal binnen de grenzen van het wettelijke kader...

Inderdaad, we moeten de ontwikkelingen in de wetgeving op de voet volgen. De asielprocedure speelt een belangrijke rol in de organisatie van de opvang en is dus een aandachtspunt. De wetswijzigingen van januari 2012 hebben eveneens een impact op ons netwerk gehad. Ik denk bijvoorbeeld aan de beperking van de opvang voor meervoudige asielaanvragen, de voorwaarden voor een verlenging van het recht op materiële hulp of het opstarten van een terugkeertraject voor uitgeprocedeerde asielzoekers. Het opvangnetwerk moet bovendien flexibel zijn om een eventuele crisis of een daling van de bezettingsgraad in de centra op te vangen. Dit is een trend die zich sinds een aantal maanden laat voelen.

VRIJWILLIGE TERUGKEER

Terugkeerders, Reïntegratiesteun, Financiering, Terugkeerbegeleiding, het Terugkeertraject

TERUGKEERDERS

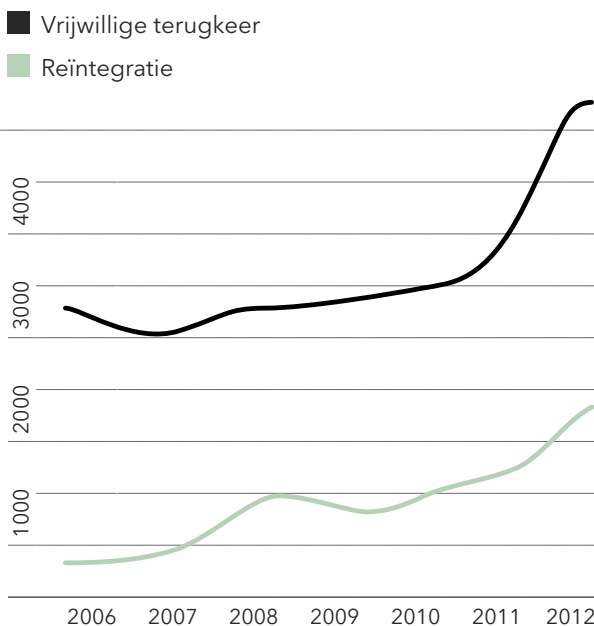
Fedasil is verantwoordelijk voor het ‘vrijwilligeterugkeerprogramma’ vanuit België. Het programma is bedoeld voor iedereen die geen verblijfsvergunning heeft, dus zowel voor asielzoekers als voor vreemdelingen die onwettig in ons land verblijven en nooit asiel hebben aangevraagd. Het biedt ondersteuning aan migranten die ons land moeten of willen verlaten, maar die niet over de nodige financiële of logistieke middelen beschikken. Wanneer de vrijwillige terugkeer voor de migrant een realistische optie is, wordt dit een geloofwaardig alternatief voor een (meestal onwettig) verblijf in België.

De Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) staat in voor de praktische organisatie van de terugkeerreis. De terugkeerreis gebeurt meestal met het vliegtuig. Er worden ook terugkeerreizen per bus georganiseerd, naar verschillende landen in de Balkan.

Het vrijwilligeterugkeerprogramma is de voorbije jaren fors gegroeid. 2012 kan worden beschouwd als een recordjaar: Fedasil en zijn partners organiseerden voor 4.694 personen een terugkeer. In vergelijking met 2011 is dat een stijging met 1.336 personen (+40%). Als we hierbij het aantal personen tellen voor wie de Dienst Vreemdelingenzaken een vrijwillige terugkeer organiseerde (962 personen), komen we op een totaal van 5.656 personen die in 2012 vrijwillig zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst.

Evolutie vrijwillige terugkeer uit België (aantal personen)

Bron: Fedasil en IOM

We stellen een belangrijke verschuiving vast in het profiel van de personen die kiezen voor vrijwillige terugkeer. Het programma wordt momenteel vooral gebruikt door asielzoekers van wie de procedure nog loopt of door uitgeprocedeerde asielzoekers. In 2012 vertegenwoordigden zij 61% van het totaal aantal terugkeerders, tegenover 39% migranten zonder papieren. In 2011 lag die verhouding nog op 50% voor elke groep. Die tendens kan worden verklaard door een betere informatieverstrekking en door de professionalisering van de terugkeerbegeleiding in het opvangnetwerk.

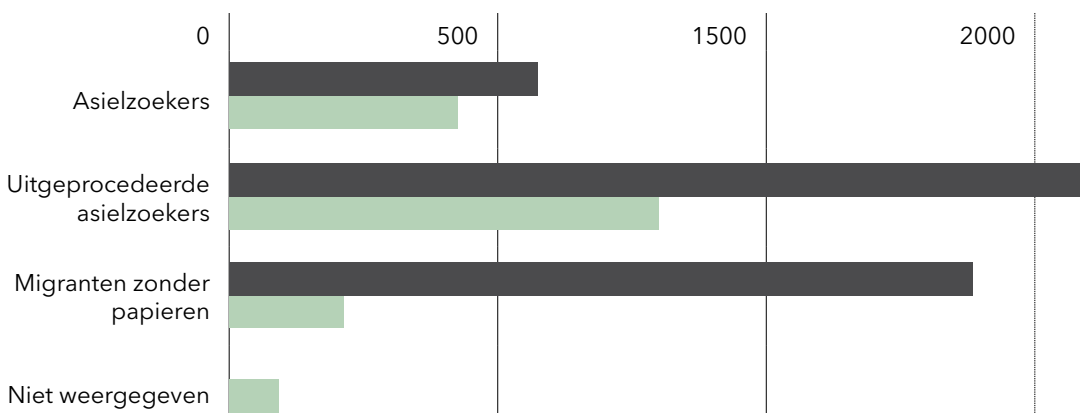
De belangrijkste landen van bestemming blijven Brazilië, Rusland, Oekraïne, Irak en de landen van de Balkan. Er is een stijging van het aantal terugkeerders naar Rusland, Oekraïne, Irak, Servië, Mongolië en Kazachstan. Het aantal terugkeerreizen naar Brazilië, Kosovo en Macedonië neemt af.

Welk profiel hadden de personen die in 2012 hebben deelgenomen aan het vrijwilligeterugkeerprogramma? 41% waren vrouwen en 59% mannen. Bij 54% van de terugkeerreizen ging het om gezinnen, 46% was alleenstaand. Eén persoon op de vier was minderjarig.

In 2012 werd 37,5% (1.759 personen) van de terugkeer-aanvragen ingediend vanuit een opvangcentrum of bij een terugkeerbegeleider van Fedasil. 60% (2.824 personen) van de aanvragen werd ingediend bij partnerorganisaties (Caritas, een VZW) en 2,5% (111 personen) vanuit een gesloten centrum.

Vrijwillige terugkeer: profiel van de migranten (eind 2012)

■ Vrijwillige terugkeer = 4 694 personen ■ Reïntegratie = 1 992 personen

**Vrijwillige terugkeer:
top 10 van bestemmingslanden (2012)**

LANDEN	AANTAL VERTREKKEN
Brazilië	683
Rusland	554
Oekraïne	403
Irak	359
Kosovo	315
Armenië	228
Albanië	207
Servië	207
Mongolië	190
Kazakstan	125

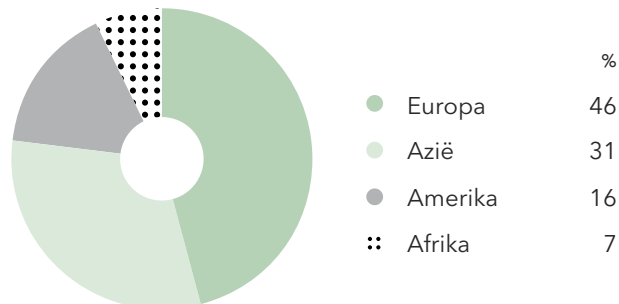
**Reïntegratiesteun:
top 10 van bestemmingslanden (2012)**

LANDEN	AANTAL VERTREKKEN MET REÏNTEGRATIESTEUN
Rusland	447
Irak	264
Kosovo	243
Armenië	195
Kazakstan	95
Georgië	66
Nepal	66
Mongolië	58
Bangladesh	49
Afghanistan	39

**Plaats waar de aanvraag voor vrijwillige
terugkeer werd ingediend (2012)**

	PERSONEN
Open opvangcentra, Dispatching, begeleiders van Fedasil	1 759
Terugkeerpartners	2 824
Gesloten centra (Dienst Vreemdelingenzaken)	111
TOTAAL	4 694

Vrijwillige terugkeer per continent (2012)

TERUGKEERREIZEN MET DE BUS

Om de vrijwillige terugkeer naar de Balkanlanden zo vlot en efficiënt mogelijk te laten verlopen, organiseren IOM en Fedasil sinds juni 2012 busreizen vanuit Brussel naar die landen. In 2012 zijn in totaal 413 personen met de bus teruggekeerd. De belangrijkste landen van bestemming zijn Servië (45%), Macedonië (19%), Slo-vakije (18%) en Bosnië-Herzegovina (12%).

REÏNTEGRATIESTEUN

Het vrijwilligeterugkeerprogramma omvat ook een luik reïntegratie in het land van herkomst. Dankzij dit programma kunnen maatschappelijk werkers concrete oplossingen voorstellen voor de problemen waar een migrant bij zijn terugkeer mee te kampen krijgt. De terugkeerder kan de reïntegratiesteun gebruiken om een zaak op te starten, een woning te huren of gedeeltelijk te herstellen, werk te zoeken of medische kosten te betalen. De toegang tot de reïntegratiesteun hangt af van het statuut van de migrant: zijn land van herkomst, parcours, administratief statuut, kwetsbaarheid. Vanaf juni 2012 werden nieuwe criteria ontwikkeld, met de bedoeling de toegang tot de reïntegratie op een meer systematische wijze te organiseren.

Hulp bij reïntegratie bestaat uit materiële bijstand door de lokale partners. Deze bijstand omvat verschillende niveaus:

- Het basisoniveau: materiële hulp voor een bedrag van 700 EUR, toegankelijk voor de nationaliteiten waarvoor een visum voor België verplicht is en op voorwaarde dat er niet meer dan 12 maanden verstreken zijn sinds de uitreiking van het bevel om het grondgebied te verlaten.
- Een bijkomende hulp van 1.500 EUR (van het Europees Terugkeerfonds): kan toegekend worden aan asielzoekers gedurende hun procedure of binnen de termijn van 30 dagen die volgt op het bevel om het grondgebied te verlaten.
- Hiernaast wordt ook medische en psychologische reïntegratiesteun verleend, voor een bedrag van 500 tot 1.500 EUR, toegankelijk voor alle personen die voor een vrijwillige terugkeer opteren en aan de kwetsbaarheidscriteria voldoen. Komen hiervoor in aanmerking: zwangere vrouwen, personen met gezondheidsproblemen, slachtoffers van mensenhandel enz.

De tabel op bladzijde 34 geeft een gedetailleerd overzicht van de reïntegratiesteun.

Voor de uitvoering van de reïntegratieprojecten werkt Fedasil samen met IOM en Caritas. IOM en Caritas beschikken over een uitgebreid netwerk van partners overal ter wereld. Minstens eenmaal voor hij terugkeert komt de migrant in contact met de partner in zijn land van herkomst die zal instaan voor het goede verloop en de opvolging van zijn reïntegratieproject. De reïntegratiepremies worden immers niet cash uitbetaald, maar worden gegeven in de vorm van materiële hulp via de plaatselijke partner, en de middelen moeten worden besteed binnen de twaalf maanden na de terugkeer. Gedurende dat jaar volgen de partners van IOM en Caritas de projecten op.

In 2012 ontvingen 1.992 personen reïntegratiesteun, goed voor 42% van de terugkeerders. Dit is een stijging in vergelijking met de jaren daarvoor: in 2010 kreeg 32% steun, in 2011 was dit 38%. De belangrijkste landen waar projecten met reïntegratiesteun werden gerealiseerd zijn Rusland, Irak, Kosovo en Armenië. Fedasil stelt een toename vast van de projecten in Rusland, Irak en in Kazachstan, en een afname in Kosovo en Brazilië. IOM behandelde 68% van de reïntegratiedossiers, en Caritas zorgde voor 32% van de dossiers.

Wie komt er in aanmerking voor het vrijwilligeterugkeerprogramma? (2012)

* Met name Albanië, Bosnië, Brazilië, Macedonië en Servië

** Steun van het Europees Terugkeerbonds

*** Bevel om het Grondgebied te Verlaten

			TOEGANG TOT TERUGKEER		TOEGANG TOT REÏNTEGRATIESTEUN		
			Terugkeer-reis	Terugkeer-premie	Reïntegratie basisniveau	Reïntegratie aanvullend niveau **	Kwetsbare groepen
Migranten afkomstig van een land zonder visumverplichting *			JA	NEE	NEE	NEE	JA
Migranten afkomstig van een land met visumverplichting	(Afgewezen) asielzoekers, NBMV	Tijdens de asielprocedure of binnen de termijn van het BGV ***	JA	JA	JA	JA	JA
	Afgewezen asielzoekers en andere	Na de termijn van het BGV (tot 12 maanden), ook zonder asielprocedure	JA	JA	JA	NEE	JA
	Migranten die geen BGV hebben gekregen, of die een terugkeer aanvragen na 12 maanden		JA	JA	NEE	NEE	JA

LOKET VRIJWILLIGE TERUGKEER

Het vrijwilligeterugkeerprogramma wil toegankelijk zijn voor alle migranten, ongeacht hun statuut. Het moet vooral ook toegankelijk zijn voor degenen die niet hebben gekozen voor het parcours van asielzoeker. Vanuit die basisgedachte werd een permanent loket voor vrijwillige terugkeer opgericht: sinds 6 juni 2012 zorgt het terugkeerloket ervoor dat Fedasil ook buiten het opvangnetwerk personen kan begeleiden bij een vrijwillige terugkeer.

In één jaar tijd heeft het terugkeerloket voor 265 personen een terugkeer georganiseerd. De begeleiders hebben ook 974 informerende gesprekken gevoerd en via het gratis telefoonnummer 1.167 oproepen behandeld. 73% van de migranten die zich aan het loket vrijwillige terugkeer aanboden, was afkomstig uit opvangstructuren of werd doorverwezen door SEFOR, het sensibiliseringsproject voor terugkeer van de Dienst Vreemdelingenzaken.

FINANCIERING

De structurele kosten van het vrijwilligeterugkeerprogramma zijn een onderdeel van het budget van Fedasil en worden dus gefinancierd door nationale middelen. Die kosten omvatten de reiskosten, de terugkeerpremie, de vergoedingen voor de partners enz. Het basisniveau van de reïntegratiesteun is eveneens opgenomen in het budget van Fedasil.

Het Europees Terugkeerfonds voorziet in bijkomende middelen bestemd voor de aanvullende reïntegratiesteun. Dat fonds, opgericht door de Europese Unie voor de periode 2008-2013, steunt de lidstaten in de ontwikkeling van een terugkeerbeleid. Het fonds is zowel bedoeld voor de gedwongen terugkeer als voor de vrijwillige terugkeer. In België is de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de verantwoordelijke overheid voor dit fonds. Voor het luik 'vrijwillige terugkeer' werkt DVZ nauw samen met Fedasil, dat in België verantwoordelijk is voor de coördinatie van de vrijwillige terugkeer. De twee organisaties publiceren samen elk jaar een projectoproep. De cel Vrijwillige terugkeer van Fedasil werd uitgebreid, eveneens met de steun van het Europees Terugkeerfonds.

TERUGKEERBEGELEIDING

De vrijwillige terugkeer is een sociaal programma. Maatschappelijk werkers zijn het best geplaatst om migranten over dit onderwerp te informeren. Fedasil beschikt over een uitgebreid netwerk van sociale partners verspreid over het hele land (ngo's, OCMW's, bijstandsdiensten, plaatselijke overheden enz.). Het programma wil vooral toegankelijk zijn: wat ook de situatie van de migrant is, hij moet kunnen beslissen om terug te keren. Toch kan hij altijd op die beslissing terugkomen.

Sinds 2006 heeft Fedasil een cel vrijwillige terugkeer. In 2012 werd deze dienst verder uitgebreid om migranten beter te informeren en te begeleiden bij de vrijwillige terugkeer. De terugkeerbegeleiders werken vooral in de opvangcentra; daarnaast zijn er regionale terugkeerbegeleiders die de lokale opvanginitiatieven ondersteunen. Sinds juni 2012 kunnen migranten die wensen terug te keren naar hun land van herkomst terecht bij het terugkeerloket, bij de Dispatching van Fedasil, vlakbij het Noordstation van Brussel. Ze kunnen het terugkeerloket ook bereiken via het gratis telefoonnummer 0800-32 745.

De terugkeerbegeleiders informeren migranten en registreren en beoordelen hun aanvragen. Daarnaast organiseren ze de eigenlijke terugreis, in samenwerking met IOM. De terugkeerbegeleiders onderzoeken ook of de migrant toegang heeft tot reïntegratiesteun. De terugkeerbegeleiders (de begeleiders in de opvangcentra inbegrepen) hebben voor 1.759 personen een vrijwillige terugkeer georganiseerd, dat is goed voor 37,5% van alle terugkeerders in 2012.

In 2012 trokken enkele medewerkers van de opvangcentra op observatiemissie naar verschillende landen om zelf ter plaatse vast te stellen hoe de situatie van de migranten was die vrijwillig waren teruggekeerd. Begeleid door IOM of Caritas bezochten ze verschillende reïntegratieprojecten (micro-bedrijfjes in Irak, de projecten in Kameroen...). Zo konden ze zich een duidelijk beeld vormen van de resultaten van de vrijwillige terugkeer.

Opvangcentrum van Sint-Truiden © Fedasil/Layla Aerts

HET TERUGKEERTRAJECT

In januari 2012 was het ‘terugkeertraject’ een van de belangrijkste aanpassingen aan de opvangwet (wet van 19.01.2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers). Dit traject is van kracht sinds 1 augustus 2012 en biedt een geïndividualiseerde begeleiding aan alle asielzoekers die worden opgevangen door Fedasil en zijn partners. Doelstelling is om doorlopend en op een duidelijke en samenhangende wijze de asielzoekers te informeren over het vrijwillige terugkeerprogramma.

Het traject bestaat uit twee belangrijke fasen:

- begeleiding in de opvangstructuren gedurende de asielprocedure (vanaf de aankomst in het centrum en tot de bevestiging van een negatieve beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)
- voortzetting van die begeleiding in ‘terugkeerplaatsen’ in vier federale centra, gedurende de termijn voorzien in het bevel om het grondgebied te verlaten.

De 300 open terugkeerplaatsen bevinden zich in vier opvangcentra van Fedasil: Arendonk, Poelkapelle, Sint-

Truiden en Jodoigne. Daar tracht men de bewoners te overtuigen van de voordelen van een vrijwillige terugkeer. Het ‘open’ karakter van de opvangcentra is gegarandeerd omdat geen enkele bewoner zal worden uitgezet tijdens de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten (meestal 30 dagen), en omdat een bewoner steeds het centrum kan verlaten wanneer hij dat wenst.

Voor 2012 beschikken we over cijfers van half september tot december. In die periode heeft 31% van de personen die werden doorverwezen naar een terugkeerplaats zich ook aangeboden in die centra (dit zijn 435 personen op een totaal van 1.384 toewijzingen). Uiteindelijk heeft 17% daarvan gekozen voor een vrijwillige terugkeer, dat zijn 74 personen voor het laatste kwartaal van 2012. Van die 74 personen waren er 68 afkomstig uit één van de zogenaamde veilige landen. Opvallend is dat in bijna de helft van de gevallen de terugkeer plaatsvindt in de eerste week van het verblijf.

EEN COHERENTE COMMUNICATIE

Fedasil is verantwoordelijk voor de externe communicatie over vrijwillige terugkeer. De belangrijkste doelstellingen zijn visuele eenheid – met de reistas als beeld en ‘Thinking of home?’ als slogan – en het bundelen van essentiële informatie. De communicatie over het terugkeertraject moet eenduidig zijn: ook de dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS brengen immers de boodschap van Fedasil over aan de asielzoekers.

SUBSIDIES

38

Naast de overeenkomsten met de opvangpartners (OCMW's, Rode Kruis en andere organisaties) verleent Fedasil ook subsidies in het kader van specifieke overeenkomsten. Zo steunt het agentschap projecten voor asielzoekers of andere personen die recht hebben

op opvang en die al dan niet in de opvangstructuren verblijven. In 2012 werden via specifieke overeenkomsten 10 projecten gesubsidieerd, voor een totaalbedrag van 922.573 euro.

Specifieke overeenkomsten (2012)

BEGUNSTIGDE	PROJECT	SUBSIDIE (€)
Mentor-Escale	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen	226 230
Synergie 14	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen	150 000
BCHV	Juridische bijstand	134 666
Convivium	Hulp bij overgang naar financiële steun	119 020
Ulysse	Psychologische hulp	76 625
Sétis bruxellois	Sociaal vertaal- en tolkdienst	50 000
Sétis wallon	Sociaal vertaal- en tolkdienst	50 000
Brussel Onthaal	Sociaal vertaal- en tolkdienst	40 000
Bruxelles Accueil	Sociaal vertaal- en tolkdienst	40 000
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Soeppunt - info	36 032
TOTAAL		922 573

Opvangcentrum van Neder-over-Heembeek © Fedasil/Wouter Van Vaerenbergh

EUROPEES VLUCHTELINGEN- FONDS

Het Europees Vluchtelingenfonds (EVF) werd in 2000 door de Europese Unie in het leven geroepen met de bedoeling om in de deelnemende lidstaten projecten mee te financieren voor de opvang van asielzoekers, de integratie van vluchtelingen en voor hervestiging. Fedasil staat als bevoegde overheid in voor het beheer van het EVF in België. Het agentschap adviseert en controleert de projecten die door het EVF ondersteund worden.

De projecten die door het EVF worden gesteund, genieten een gebruikelijke medefinanciering van 50% van de totale kost van het project. Die steun kan in sommige

gevallen worden opgetrokken tot 75%. Die projecten moeten dan wel aansluiten bij de prioriteiten die door de Europese Unie werden vastgelegd en die in België in de meerjarenprogramma's (EVF 2008-2013) werden overgenomen. Zowel verenigingen als overheden kunnen steun krijgen. Het EVF voorziet een brede waaier aan acties: hulp aan kwetsbare groepen (niet-begeleide minderjarigen, vrouwen), psychologische begeleiding, onderzoeken en analyses, inschakeling op de arbeidsmarkt, huisvesting... In 2012 werd een veertigtal projecten gesteund door het EVF (zie overzicht).

ORGANISATIE	PROJECT	EVF-ONDERSTEUNING (€)
Minderjarigen		
Fedasil en Dienst Vreemdelingenzaken	Kwetsbare groepen: Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdelingen (NBMV)	679 633,00
VZW 'Lutte contre l'exclusion sociale'	Begeleiding minderjarigen tijdens asielprocedure in Brussel	550 951,00
OCMW Antwerpen	Begeleiding minderjarige asielzoekers	378 766,00
BON	Integratie van jongvolwassenen	169 861,00
Minor Ndako	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen	143 047,00
Union des villes et communes de Wallonie (UVCW)	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen door de OCMW's tijdens de autonomiefase	108 516,00
Mentor Escale	Integratie niet-begeleide minderjarigen	88 862,00
Cirkant	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen (arrondissement Turnhout)	79 266,00
CAW Metropool	Begeleiding minderjarigen	63 536,00
Universiteit Gent (UG)	onderzoek over jongeren van Afghaanse origine	19 969,00
Procedure		
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	De kwaliteit van de begeleiding tijdens de asielprocedure verbeteren	177 565,00
Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV)	Het respecteren van de rechten van asielzoekers in België toetsen aan de Europese richtlijnen	149 267,00
Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV)	Juridische steun aan asielzoekers in de gesloten centra	120 939,00

ORGANISATIE	PROJET	EVF-ONDERSTEUNING (€)
Katholieke Universiteit Leuven (KUL)	Onderzoek over Europees recht	108 458,00
Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV)	Hulp aan vluchtelingen in het kader van gezinshereniging	81 941,00
Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS)	Opleiding genderproblematiek voor de tolken van het CGVS	20 615,00
Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS)	Studie over het extern publiceren van informatie over herkomstlanden	15 633,00
Vrouwen		
Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS)	Kwetsbare groepen: gender/vrouwen	328 000,00
GAMS	Begeleiding van vrouwen die gevlucht zijn voor geweld gelinkt met traditie en gender (besnijdenis, gedwongen huwelijk...)	157 500,00
Intact	Juridische bijstand van slachtoffers van besnijdenis (en andere nefaste traditionele praktijken)	113 524,00
Vrouwenraad	Begeleiding vrouwelijke asielzoekers	63 627,00
Psychosociale begeleiding		
Ulysse	Psychologische steun aan jongvolwassenen en vrouwen die slachtoffer waren van seksueel geweld	123 321,00
Solentra	Dagkliniek - Traumaverwerking bij vluchtelingen met kinderen	112 029,00
ODiCe	Mind-Spring: praatgroep voor asielzoekers	93 000,00
Exil	Lichamelijke traumaverwerking bij jonge slachtoffers van georganiseerd geweld	91 451,00
Espace 28	Sociale en psychologische begeleiding van asielzoekers	83 988,00
Tabane	Etnopsychologische begeleiding	58 479,00
Verblijf		
Convivium	Begeleiding van vluchtelingen tijdens de overgangperiode naar financiële steun	340 898,00
OCMW van Brussel	Hulp bij het zoeken naar een woning	88 268,00
OCMW van Luik	Hulp bij het zoeken naar een woning	61 777,00
OCMW van Destelbergen	Hulp bij het zoeken naar een woning	45 133,00
Antwerps Minderhedencentrum De 8	Hulp bij het zoeken naar een woning	13 100,00
Overgang naar werk		
Caritas	Uitbouwen van een cel 'Integratie' voor erkende vluchtelingen	242 172,00
Miroir vagabond	Socio-professionele begeleiding	35 034,00
Convivium	Aangepaste socio-professionele begeleiding voor vluchtelingen	23 874,00
Ciré	Hulp bij het uitwerken van professionele projecten, opleidingen en studies	21 400,00
Algemene begeleiding		
Form'Anim	Begeleiding in de regio Luik	140 108,00
Duitstalig Rode Kruis	Begeleiding in de Duitstalige gemeenschap van België	138 457,00
Sociaal vertalen en tolken		
Sétis Bruxelles	Sociaal vertaal- en tolkendiensten voor de opvangstructuren	109 906,00
Opvang		
Fedasil	Agrato Project	102 787,00
TOTAAL		5 544 658,00

ADRESSEN VAN FEDASIL

HOOFDZETEL

Kartuizersstraat 21
1000 Brussel
T +32 2 213 44 11
F +32 2 213 44 22
info@fedasil.be
www.fedasil.be

DISPATCHING

WTC II
Antwerpsesteenweg 59 B
1000 Brussel
T +32 2 793 82 40
F +32 2 203 60 04

VRIJWILLIGE TERUGKEER

Kartuizersstraat 21
1000 Brussel
T +32 2 213 44 11
F +32 2 213 44 22
Vrijwilligeterugkeer@fedasil.be

REGIONALE BUREAUS

REGIO 1

Oost- en West Vlaanderen
Tenderstraat 14
9000 Gent
T +32 9 235 48 60
F +32 9 235 48 69
zone.gent@fedasil.be

REGIO 2

Limburg, Vlaams Brabant, Antwerpen
Vital Decosterstraat 46
3000 Leuven
T +32 16 31 48 30
F +32 16 31 48 39
zone.leuven@fedasil.be

REGIO 3

Henegouwen, Namen, Waals Brabant (west)
CUNIC
Avenue Général Michel 1B
6000 Charleroi
T +32 71 27 02 90
F +32 71 27 02 99
region.charleroi@fedasil.be

REGIO 4

Luik, Luxemburg, Waals Brabant (oost)
Rue du Palais 6
4000 Liège
T +32 4 340 20 80
F +32 4 340 20 89
region.liege@fedasil.be

FEDERALE OPVANGCENTRA

ARENDONK

Grens 77
2370 Arendonk
T +32 14 40 52 50
F +32 14 40 52 68
info.arendonk@fedasil.be

BOVIGNY

Chemin de Courtil 71x
6671 Bovigny
T +32 80 28 20 70
F +32 80 42 09 35
info.bovigny@fedasil.be

BROECHEM

Van den Nestlaan 104
2520 Broechem-Ranst
T +32 3 727 12 60
F +32 3 727 12 68
info.broechem@fedasil.be

BRUSSEL

Klein Kasteeltje
9e Linielaan 27
1000 Brussel
T +32 2 250 05 11
F +32 2 250 04 82
info.kleinkasteeltje@fedasil.be

CHARLEROI

Parc industriel 2e rue 24
6040 Charleroi
T +32 71 34 90 80
F +32 71 34 90 96
veronique.hasir@fedasil.be

FLORENNES

Rue Henry de Rohan Chabot 120
5620 Florennes
T +32 71 68 11 00
F +32 71 68 11 05
info.florennes@fedasil.be

JODOIGNE

Chaussée de Hannut 141
1370 Jodoigne
T +32 10 47 66 00
F +32 10 47 66 71
info.jodoigne@fedasil.be

KAPELLEN

Kazerneweg 35
2950 Kapellen
T +32 3 660 19 00
F +32 3 660 19 40
info.kapellen@fedasil.be

MORLANWELZ

Chaussée de Mariemont 92
7140 Morlanwelz
T +32 64 23 96 40
F +32 64 23 96 60
info.morlanwelz@fedasil.be

NEDER-OVER-HEEMBEEK

(Centrum voor niet-begeleide
buitenlandse minderjarigen)
Militair Hospitaal Koningin Astrid
Bruynstraat 11-20
1120 Brussel
T +32 2 264 54 33
F +32 2 264 41 90
isabelle.plumat@fedasil.be

POELKAPELLE

Stadensesteenweg 68
8920 Langemark-Poelkapelle
T +32 51 48 06 20
F +32 51 48 06 22
info.poelkapelle@fedasil.be

PONDRÔME

Rue du Tombois 4
5574 Ponderôme
T +32 82 68 70 50
F +32 82 68 70 59
info.pondrome@fedasil.be

RIXENSART

Rue du Plagniau 1
1330 Rixensart
T +32 2 655 10 20
F +32 2 652 34 69
info.rixensart@fedasil.be

SINT-PIETERS-WOLUWE

(Transitcentrum)
Palmboomstraat 80
1150 Brussel
T +32 739 62 30
F +32 2 733 43 00
rudya.raes@fedasil.be

SINT-TRUIDEN

Montenakenweg 145
3800 Sint-Truiden
T +32 11 69 75 00
F +32 11 69 75 55
info.sint-truiden@fedasil.be

STEENOKKERZEEL

(Centrum voor niet-begeleide
buitenlandse minderjarigen)
Keizerinlaan 2
1820 Steenokkerzeel
T +32 2 755 23 60
F +32 2 757 97 53
info.steenokkerzeel@fedasil.be

SUGNY

Voies de Bohan 245
5550 Sugny
T +32 61 27 57 70
F +32 61 27 57 79
info.sugny@fedasil.be

VIRTON

Rue Croix le Maire 9
6760 Virton
T +32 63 58 98 90
F +32 63 58 98 99
mojgan.nyknam@fedasil.be

www.fedasil.be

Een en al opvang